

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. V. Postponitur Christus Barabbæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

hominibus, omnibus Angelis, Matri tuæ, proprio sanguini, corpori, animæ, rebus omnibus procreatis, & nihil mihi effertur tam vile, abjectum, sordidum, abominandum, quin in illo oblato statim avertam à te vultum, obvertam tergo, te deseram, contemnam, & omnibus postponam, Fateor hoc feci, sed dimitte mihi; non enim scio, *Pf. 83. 11* quid fecit: at nunc ubi te novi, *Elegi abjectus esse in*
Pbil. 3. 8. *domo tua: omnia detrimenta feci, & arbitratus sum ut*
Sap. 7. 8. *stercora, ut te lucrifaciam. Preponam teregnis & sedibus, & divitias nihil esse ducam in comparatione tuis.*
 Denique eligo magis calcari tuis pedibus, quàm imperare omnibus Regibus.

§. V.

Postponitur Christus Barabba.

TAM fuerat in theatro propositus, & omnium oculis expositus, Christus spectaculum factus Iudæis, Gentibus, & omnibus, qui ad solennitatem convenerant, hominibus: fuerat & propositus ille, quem nemo non oderat, vel certe odisse debuerat, nisi bonorum osor, Barabbas. Quærebatur à Iudæis, uter illorum esset donandus vitæ, vel afficiendus morte. quis cui preponendus, vel postponendus. quis credat posse hominem de hac electione dubitare, aut diu deliberare? Tamen Iudæi, verè jam non tantum cæci, sed daces cæcorum, audita illa Pilati interrogatione, *Quem vultis vobis dimittam, Barabbam, an IESUM,* indignati Jesum vel conferri cum Barabba, sine longa deliberatione, tanquam rabidi præ invidiâ canes, exclamarunt. *Tolle hunc, & dimitte nobis Barabbam.*

O præ-

O præposterum, detestandum, probrosum
 Christo Judæorū Judicium! cum homine Deus,
 cum vermiculo omnium rerū Dominus, cum
 latrone Rex, cum reo Innocentia, cum seditioso
 Charitas, cum impio Pietas, cum perduelli Obedientia
 componitur: ô dedecus! & postponitur, ô opprobrium!
 ô horror! ô scelus! quid cogitatis, qui hæc auditis?
 Miramini magis, an indignamini? Convertite vestram
 in vosipsos & admirationem, & indignationem: & quod
 admiramini factum semel à Judæis, invenietis fieri
 quotidie à vobis, & plerisque Christianis. O quam
 turpiter hallucinamur in illa scientia, quæ una est
 princeps scientiarum; scire reprobare malum, & eligere
 bonum! Dum proponuntur nobis aliqua vel eligenda,
 vel reprobanda: quidquid ferè eligimus, est malum:
 quidquid reprobumus, est bonum. Hinc tam pauci boni,
 tam multi mali: & quia erramus in hac electione,
 pauci sunt electi: quia præpostero judicio postponimus
 præponenda, præponimus postponenda. Quis non magis
 deflet, amissum aurum, quam cælum? & tamen minor est
 comparatio inter aurum & cælum, quam inter aurum & cæ-
 num. Quis non malit pati jacturam divinæ gratiæ,
 quam pecuniæ? & tamen major est jactura minimæ
 gratiæ; quam omnium bonorum, quæ sunt fortunæ, vel naturæ.
 Quis non præfert momentum æternitati? momentum voluptatis,
 æternitati omnis felicitatis? & tamen cum unum sit
 finitum, alterum infinitum, inter illa nulla est proportio.
 Quis tanto labore studet acquirendis virtutibus,
 quanto acquirendis scientiis, & artibus? Quam multi
 præferunt siliquas porcorum pani Angelorum! Quis tantum
 facit pro sua salute;

Cæcitas
 hominū
 in eligē-
 dis bo-
 nis, &
 repro-
 bandis
 malis.

lute, quantum pro honore? Pro salute, grave est vel adire templum; pro honore, leve est vel initiare duellum, ibique periculosa illa jacitur alea, an debeat quis superstes vivere, an in puncto ad inferna descendere. Sic agitur histeron, proteron, & corruptissimo iudicio præponimus minima maximis, vilissima pretiosissimis, humana divinis, terrena cœlestibus, temporalia æternis; donec postquam dormivimus somnum nostrum, ingressi jam domum æternitatis nihil inveniamus in manibus nostris: atque ita utrisque privemur bonis, ut nec retineamus bona terrena, nec possideamus cœlestia: sed & ista, & illa irreparabili jacturâ æternum amittamus. Siccine spurcam, fluxam, vilem, pœnitendam voluptatem præferimus æternæ voluptati? voluptatem, quam prius experimur amissam, quam sentiebamus admissam? quæ simul est & in ortu, & occasu? quæ eodem momento, quo incipit, desinit? quæ oritur, moritur? Quid hoc est, nisi exemplo Judæorum præponere Barabbam Christo? Sed nos detestati Judæos, prodemus nos Christianos, dum ereptum à Judæis honorem Christo, hodie hocce in templo restituemus. Loquar igitur ego unus, sed ore & voto omnium, Jesu potentissime, qui in cœlos, terras, inferos, Angelos, homines, dæmones, in omnes, & omnia, quæ sunt, fuerunt, erunt, esse possunt, immenso dominaris imperio, tanquam Rex regum, & Dominus dominantium: cujus regnum est regnum omnium sæculorum, *sub quo curvantur qui portant orbem*: sub cujus pedibus sternitur omnis altitudo in cœlo, magnitudo in terris; cujus vestigia lambunt potentissimi terrarum Domini, cujus imperio venerabundi sese submitunt omnes

Iob. 9. 13.

omnes, & purpurati Principes, & trabeati Proce-
res, & coronati Cæsares. Jesu, qui ut Deus ab-
sconditus sub figuris latitas, sed tanquam splen-
dor gloria Patris, & figura substantiæ eius, & ut sol il-
lustras, & ut ignis omnes inflammas. Credo, (&
his verbis promptus sum subscribere meo san-
guine) credo, te qui hîc lates sub figuris panis,
esse eundem qui sedes ad dexteram Patris. Ita-
que colo te cultu tibi uni proprio, latriæ; adoro
te eâdem reverentiâ, qua in regno gloriæ tuæ
novem Angelorum Chori: tu solus sanctus, tu
solus Dominus, tu solus Altissimus; ex quo om-
nia, per quem omnia, in quo omnia, Deus meus
& omnia.

Hebr. 13.

S. VI.

Petit populus dimitti Barabbam, Christum crucifigi.

Gemini in theatrum prodiere, ut modò spe-
câstis, prædones: unus pecuniarum, alter
animarum; unus spoliavit facultatibus homines,
alter expoliavit Principatus & Potestates: id
est, dæmones; unus ex patre diabolo, alter ex
Patre Deo, Barabbas, & Christus. Quid cum u-
troque fieri petierit Synagoga, audite. Hæc vox
est totius Synagogæ: Tolle hunc, & dimitte nobis
Barabbam.

Luc. 23.

19.

T. 2. Ser. 3

Acerbo Judæos laconismo perstrinxit divus
Chrysostomus: Latrones petierunt latronem; Domi-
num autem crucifixerunt. Hîc item contra cla-
mantes Judæos exclamat D. Anselmus: O iniquum
iudicium! Bonus despicitur, & malus præponitur; in-
stus punitur, & peccator liberatur; agnus occiditur, &
lupus acceptatur; vita deseritur, & mors reservatur.

Etiâ hîc Christiani luculentè prodimus nos
esse Judæos, dum exemplo Judæorum eligimus
Barabbam, repudiamus Christum. Idem enim